

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΥΒΑ¹

23.

Χαρτ. 0,153 X 0,10. Αιώνος XVII (φ. 133).

1 (φ. 2^α). Εὐχολόγιον.

α' (φ. 2^α). «Εὐχή συχωρευτική». — β' (φ. 5^α). «Εὐχή ἐπὶ πᾶσαν ἀρρωστίαν». — γ' (φ. 6^α). «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ». — δ' (φ. 17^α). «Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως». — ε' (φ. 26^α). «Περὶ τῆς ἐφώσεως, τῆς Πανηγύρας, ὅταν μέλλει, ἀποδημήσαι τις ἐν ταξιδίῳ». — ς' (φ. 29^β). «Ἀκολουθία γινωμένη ἐπὶ μνήστριος ἡγῶν τοῦ ἀραθῶνος». — ζ' (φ. 33^α). «Ἀκολουθία τοῦ στεφανώματος». — η' (φ. 45^α). «Ἀκολουθία εἰς δίγαμον». — θ' (φ. 53^α). «Ἀκολουθία εἰς τελευτήσαντος τινὸς τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

2 (φ. 85^α). Ἐνθύμησις πρὸς πάντας ἀνθρώπους τί τους κάμνει χρειὰ νὰ τρώγουν καθέκαστον μῆναν ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ διὰ νὰ ἔναι πρὸς υγείαν καὶ ὠφέλειαν αὐτῶν.»

Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Μαρτίου ὡδε: Τὸν μῆναν τὸν Μάρτιον, πάσα ἀνθρώπων τυχένη νὰ τρώγῃ πράγματα γλυκὰ καὶ νὰ πίνῃ κρασί γλυκὸ καὶ νὰ τρώγῃ πρῶτα βρασιμένα καὶ νὰ κάμῃ λουτρὸ ἀπὸ τα χόρτα τὰ μυριστικά. Ἐν τέλει πίνῃς ἡμερῶν καλῶν καὶ κακῶν πρὸς φλεβοτομίαν ἐν σχέσει πρὸς τὴν σελήνην τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Ἀγούστου καὶ Δεκεμβρίου.

3 (φ. 91^α). «[Ε]ὐχαῖς εἰς λεχῶνα γυναῖκα».

4 (φ. 94^β). «Ἀκολουθία εἰς ἀδελφοποιτούς».

5 (φ. 98^β). Ἐξήγησις ὀνείρου τῆς Θεοτόκου.

Ἔχει ὡδε: Ἡ ἀγνή καὶ παρθένος μήτηρ θεοῦ εἶδε ὄνειρόν δένδρον πολλὰ

¹ Συνάχεια ἐκ Τόμ. ΙΑ' σ. 487.

εὐκαρπον, ὃν εἶδεν εἰσάκωβ ἐθεάσατο· καὶ εἰς τοὺς κλώνους, ἀπάνο φύλα, ἐκπέμποντα· καὶ εἰς τα ρόδα ἀπανου δρόσον φέροντα· καὶ εἰς τὸν δρόσον ἀπάνου, ὃ ἥλιος λάμποντα· κανῆς οὐκ ἀπέκρινεν, εἰ μὴ Πέτρος· ἀπόστολος· ὃ δένδρος· ὃ εὐκαρπος· ὑπάρχι ὃ Κύριος· οἱ κλώνοι· ἡ δώδεκα· ἐστὶν οἱ ἀπόστολοι· τὰ φύλα τα πέποντα· οἱ ἅγιοι μάρτυρες, τα ρόδα τα φέροντα· ἐστὶν οἱ ἀρχάγγελοι· ὃ δρόσος ὃ στυρίκτας· ἐστὶν ὃ παράδεισος· ὃ ἥλιος λάμποντα ἰωάννης ὃ παρόδρομος· ὃ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

6 (φ. 99^α). Ἐκ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ περὶ βουκολάκων.

7 (φ. 105^α). «Λόγος ὠφέλιμος εἰς ὑποίον τὸν δικτάζην».

*Αρχ. Ἐὰν τὰ ἁμαρτήματα τοῦ ἀνθρώπου ὁποῦ ἀποθάνῃ δὲν εἶναι συγχωρημέτα· πολλοὶ δένανται· αἱ θεαὶ λυτουργεῖαι βοηθησαι.

8 (φ. 119^α). «Τοῦ ἁγίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου διήγησις ὠφέλιμος.»

*Αρχ. Πορευόμενος ποτὲ τις τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῇ ἐρημῳ.

Τὰ φ. 1, 90, 79^β, 98^α, 118^β, 182^β, 183 ἀρχήθεν ἄγραφα. Εἰς τινα τούτων ἐνεγράφησαν κητόπιν δοκίμια κονδυλίων ἢ ἄλλα τινά, ὧν τὰ κυριώτερα ἀναγράφονται ἑνταῦθα.

Ἐν φ. 90^α ἄλλη χειρὶ τύπος γράμματός πρὸς τὸν οἰκουμανικὸν πατριάρχην.

Ἐν φ. 90^β διαγεγραμμένοι οἱ κητλογάδην γραφέντες· τῇ αὐτῇ πρώτῃ χειρὶ ἐν μέρει ἄρρυθμοὶ στίχοι, οὓς διήρσαθ' διὰ γραμμῶν καθέτων· Ἡ βίβλος αὕτη πέφυκεν ἐμοῦ τοῦ Ἰωάν· καὶ εἴ τις ὧστις βουληθεὶ, ταύτη ἀποστερεῖσαι· κηχωρισμένος ἔσται τριᾶδος τῆς ἁγίας· ἐν τῷ αἰῶνι τουτο γε καὶ το ἔλευσομενω.

Ἐν φ. 97^β τῇ αὐτῇ πρώτῃ χειρὶ· Προφειτία γεγραμμένη ἐβραϊκῇ διὰλέκτῳ· λάτινησθῆ· μεταφρασθῆσα· ἐν τῇ χώρῃ· τοῦ Παργίου· μαρμάρῳ· το μίκος πείγες· ιβ'· καὶ τὸ πλάτος· 5· κατάβαλὸν· τὸν τῶν θεμελίον· ὕγουν ὑφυλότατον πυργον· τοῦ ἁγίου Διδόνισίου· διὰ προστάγματος· τῆς ἐκῆσαι συνόδου· ἔχει δὲ οὕτως· ναβαρά· ἀγκλυα· γκάλυα· ἔζιπτε· οὐλάνδα· γερμάνια. ~ ~ ~ ~ ~

αχκ ἐκ πιστεως ἀποστήσονται· αχκα μέγας ἔσται πόλεμος· εἰς πασαν τὴν ηταλιάν· αχκβ'· πιμὴν οὐκ ἔσται· αχκγ ὄργῃ θεοῦ ἔσται· εἰς πάσαν τὴν γῆν· αχκδ παρολίγον ὃ Χριστὸς γνωσθῆσαιτε· αχκε σησμοὶ μεγάλοι ἔσονται· αχκς· ἡ ἀφρηκὴ πυρποληθήσονται· καὶ οἱ ποταμοὶ αἶμα· μεταλαχθήσονται· αχκζ μέγας ἀνῆρ ἀναστήσετε· αχκη εὐρόπη ἀσία ἀφρηκί· λιμωχθονιθήσονται· αχκθ· εἰ δῦσεβῆς ἕναν ἔδωνιον θεὸν γνωσθῆσονται· —

αχλ'· μέλια ποιμνη εἰς ποιμὴν ἔσθαι.

Ἐν φ. 104^α ἄλλη χειρὶ, διαγεγραμμένα· Τὸ παρὸν ἁγιασματάρι ὑπάργει τοῦ κύρ Λύξεντιου, καὶ εἴ τις αὐτῷ ἀπόξενώσει ἄς ἔχει τὴν λέπραν τοῦ κύρ Γιάζη καὶ τὴν ἀγχόνην.

Ἐν φ. 104^β ἄλλη χειρὶ τὸ ἐξῆς δημῶδες ἔξμα, γεγραμμένον καταλόγαδην.

*Αρχο λάφι βόσκειται—παραβόσκειται—κάτω σε ἀνηθουε, κάμπουε βόσκειται· παραβόσκειται τῇ γῆν δάκρια γεμίξει·

—ὀχοῦ μαρίτζα μου—

καὶ ἀπο τα δάκρυα τα πολλὰ τὴν γῆν χηλον, ἐπῆκα
καὶ ἥλιος ἀνατέλλοντα τὴν ἑλαφὴν ἐρώτα,
λαφὴν[α] γιδὲ βόσκισα· καὶ δὲν θρωσολογῶσα
ηγῶ ἴεγα κυρ ἰλιε μου να μὴν με το ροτήσης,
ἀμὶ ἀφόντης με τα ροτήσεις· γὰ σὰ το μολογήσω·
δῶδεκα χρόνους ἔκαμα καὶ μόσχον δὲν ἔτῆκα·
καὶ τόρα στα γεράματα· ἐπίσα θρεον μωσχάρι,
καὶ δὲν το πυρα, να ἀναβῶ ἀπάνου στο ωρεωβούνη,
ἀμὶ ἤρῶα· καὶ ἑκατέβικα εἰς τοὺς θρεους κάμπους·
καὶ ὁ βροιλὸς ἐδιάβενε· εἰς το ἑλαφοκίνηγι·
κὶ ωλιμερης κινήγησε κινήγη δὲν ἔποινε (γρ. ἐποίησε)
καὶ πρὸς το γέροντα τοῦ ἡλιου ἔπησσε το μωσχάρι·
τῆς μάνας του τὸ διέβικεν· γηὰ γὰ τὸ πῆση δῆπνον·
καὶ ἐγὼ ἀφόντης του εἰκουσα· ἡ δυναμὶς μου ἐχάθη·
τα μαῖα μου ἑσταρκίσαν· ἐθάμβωσε το φῶς μου
εἰς τὰ κάβαλο θρωσολογῶν· εἰς τὸ ξέρα ἠσηχάλο·
καὶ ὄσα ποτάμια με νερὸ, θέλο να τα καταπίω.

Ἐν φ. φ. 118^α. Εἰς τοὺς 1812· ἔγινεν ὁ γιαννάκης πιτῆς σπαῆς εἰς τὸ κατα-
φυ (ἄλλη δὲ χεῖρὶ πρόσθετα) καὶ ἐδῶ εἰς το μοναστήρι.

Ἐν φ. 182^β Χερουδικὸν ἦχος πλ. β' καὶ Κοινωνικὸν ἦχος πλ. δ'.

Ἐν φ. 158^{α-β} σημειώματα ὀνομάτων, προθέσεων καὶ πληρωμῶν διὰ λειτουρ-
γίας. Μεταξὺ αὐτῶν· Ἐγραψεν ἡ Σωλυμι τὴν ἀδελφή της τὴν Κρουστάλο,
ἀπο τους Ζαρχανάτες εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν.

Μεταξὺ τῶν φ. 84 καὶ 85 καὶ τῶν φ. 89 καὶ 90 κεκομμένον ἀνὰ ἓν φύλλον καὶ
μεταξὺ τῶν φ. 98 καὶ 99 δύο φύλλα, ὧν σώζονται μόνον μικραὶ λωρίδες πρὸς τὴ
βάσι.

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ τινῶν ἀξίων λόγου ἰδιορρόθμων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν
γράμμάτων.

Στάχσις διὰ βόρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

24.

Χαρτ. 0,14 × 0,9. Αἰῶνος XIX (φ. 64).

« Ἀριστοφάνους Βάτραχοι ».

Γραφή κερρά, κομψή καὶ ἐπιμελής.

Ἐν φ. 1^α μόνον τάδε τῆ αὐτῆ χεῖρὶ· Ἰωάννης Μουνδίνος. 1817. 4: Μαρτίου
ἐπ. Δευτέρα.

Τὰ φ. 1^β καὶ 58^β - 64 ἄγραφα. Ἐν φ. 58^β περνεγράφη, διαγραφείσα κατόπιν,
διὰ μολυβδίδος ἀπόδειξις περὶ τεσσαράκοντα τεσσάρων αὐστριακῶν ταλλήρων λη-
φθέντων παρὰ Ἰωάννου Μιρζάν.

Στάχσις διὰ χαρτονίου.

25.

Χαρτ. 0,195 X 0,143. Αἰῶνος XVIII (φ. 266).

1 (φ. 6^α). «Τοῦ σοφωτάτου **Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου** Διδαχαὶ εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ἔλου ἐνιαυτοῦ ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

Ὅμιλα τεκατρεῖς. Τὰ φ. 1-5^α ἀγραφα. Ἐν φ. 5^β «Πέντε τῆς παρούσης βίβλου».

2 (φ. 175^α). Τοῦ αὐτοῦ «Ἐπιστολὴ ἀπὸ μέρους τοῦ **Σωφρονίου πατριάρχου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ**».

3 (φ. 178^α). Τύπος ἐγγράφου καθαιρέσεως ἀρχιερέως.

4 (φ. 180^α). Τύποι προομιῶν καθαιρέσεως ἀρχιερέως.

5 (φ. 188^α). Τύπος ἐγγράφου ἀθιώσεως ἀρχιερέως.

6 (φ. 192^α). **Ἀδῆλου** «Λόγοι διάφοροι».

α' (φ. 192^α). «Εἰς φιλόθεον γυναῖκα ἐπιτάφιος». Ἄρχ. Εἶχε δίκαιον ὁ ὑψηλὸς καὶ πολυμαθέστατος νοῦς τοῦ Σολομῶντος. — β' (φ. 194^β). «Ἐπιτάφιος εἰς κερθένον σεμνὴν ἄωρον θναοῦσαν». Ἄρχ. Θάνατε ὦ θάνατε, καθὼς φαίνονται ὄχι μόνον τὸ μνημόσυνόν σου πικρόν. — γ' (φ. 197^β) «Ἐπιτάφιος εἰς κοινοφαλὲς πρόσωπον». Ἄρχ. Ποῦ εἶνε τὸ χρυσὸν στόμα τῆς σοφίας τοῦ Σειράχ; — δ' (φ. 200^β). «Ἰλη ἀκατάσκευος ἐπιταφίων, ἐν λόγῳ παραδείγματος» εἰς ἄωρον θέναντον». Ἄρχ. Θάνατε θάνατε ὡς πικρόν σόν οὐ μόνον τὸ μνημόσυνον, ἀλλὰ καὶ ἡ θεωρία.

Τὰ ὑπ' ἀρ. α', β' καὶ γ' εἰρηνται καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. βί τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μόνῃς Καρακάλλου. Ἦε **Σπυρ. Π. Λάμπρου** Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἁγίου ὄρους ἑλλητικῶν κωδικῶν. Ἐν Κανταβρυγία τῆς Ἀγγλίας. Τόμ. Α' σ. 135. Τὸ δὲ γ' ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐν Νέῳ Ἑλληνομνημίων. Τόμ. Ε', 1908, σ. 297 κ. ε.

7 (φ. 205^α). **Ἀδῆλου** εἰς τὴν θ' Κυριακὴν τοῦ Λουκά.

Ἄρχ. Προομιᾶσαι ἐκ τῆς ἀφροσύνης τῶν φροναζόντων διὰ τοῦτα τὰ πρόσκαιρα.

8 (φ. 207^α). «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου **Φελη** μετάφρασις διὰ λαμβείων ἐπῶν εἰς τοὺς εἰκοσιτέσσαρας οἴκους τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ πρὸ αὐτῶν κοντακίου».

9 (φ. 216^α). **Ἀδῆλου** Λόγος εἰς τὴν ι' Κυριακὴν τοῦ Λουκά.

Ἄρχ. Ἀξιοδάκρυτος ἢ ἀσθένεια, ἀνίατον τὸ πάθος.

10 (φ. 228^β). «Τοῦ ἁγίου **Ἀναστασίου** περὶ ἱερέων».

11 (φ. 228^β). «Διήγησις τοῦ δσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν **Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων** διὰ ἐκείνουσ ὁποῦ δὲν διαβάζουσι τὴν ἀκολουθίαν τους, ἱερωμένων καὶ κοσμικῶν ἀνθρώπων».

12 (φ. 232^α). **Ἀδῆλου** Λόγος εἰς τὴν ια' Κυριακὴν τοῦ Λουκά.

Ἄρχ. Καθὼς φαίνεται εἶχε μῆλον δίκαιον ὁ πολυφωνότατος τῶν προφητῶν.

13 (φ. 243^α). «Περὶ ἱερῶν ἀναξίων, διτήγημα φοβερὸν καὶ παράδοξον».

Ἔπονται καὶ ἄλλαι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

14 (φ. 548^α). Λόγος εἰς τὴν θ' Κυριακὴν τοῦ Λουκά.

Ἄρχ. Ἀνίσως καὶ ὁ ἕνας ἄνθρωπος εἶναι ἕνα κάτοπτρον ὅλης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

15 (φ. 268). «Λόγος ὠφέλιμος. Ἐκ τοῦ πατερικοῦ περὶ κενοδοξίας».

16 (φ. 261^β). «Ἱατρεία τῆς ψυχῆς».

17 (φ. 262^α). «Περὶ τοῦ προσκυθεῖν κατὰ ἀνατολάς».

Ἐν φ. 261^α. Ἐγράφη καὶ τότε, παρ' ἐμοῦ Κωνσταντίνου, Πελοποννησίου καὶ Σπήρου Παχουμίου, τοῦ Κορωναίου, εἰς τὸ εἰρὸν σχολήον τῆς Σίφουινος, ἐκκληθεντος ὑπὸ εἰρὸν παταίρον, βηβλήα, καὶ ὄπιος ἐβρεθῆ, καὶ τοὺς τὸ ἀπόξαινόσι νὰ ἔχη, τὰς ἀράς τὸν ἅγιον καὶ θεοφόρον παταίρον, τὸν ἐγχαί, ἅγιον τριακοσίον δέκα καὶ ὀκτὸ, ἕως ὅπου νὰ μαρτυρήσῃ τὴν ἀλήθεια, καὶ τότε λάβῃ συγχορήσεως.

Τὰ φ. 1^α-5^α, 190^α-191^β, 206^β, 214^α-215^β, 230^β-231^β, καὶ 262^α-267^α ἀρχῆθεν ἀγραφα.

Ἐν φ. 1^α, 2^α, 2^β, 231^β, 263^β-267^α δοκίμικα κονδυλίου καὶ ἀριθμητικαὶ πράξεις διὰ διαφόρων χειρῶν νεωτέρων. Μεταξὺ τούτων ἐν φ. 2^α. 1818: δεκεμβρίου: 7 ἀναγνώστης. Ἐν φ. 2^β. 1762 σαιπταβρίου—10—κορόνι καὶ 1761 καὶ 1766. Ἐν φ. 5^α. Καὶ τότε ξὺν τοῖς ἄλλοις Παρθενίου Ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Κάμπου. Ἐν φ. 262^β. 1761 ἀγουςτου: 6: βουναρκα. Εἰς ταῦτα δ' ἔπονται σημειώσεις ἀξόδων. Ἐν φ. 263^β. 1766 11 δικαιβρίου ἡμερα δευταίρα εγαινήθη θεγαταίρα

67

του κίρ κοσαντη κεντή αἰστο σε θήμησις. Ἐν φ. 227^β σχεδιογραφία ταώνων, ἐν δὲ φ. 228^α σχεδιογραφία ἀρχγγέλου.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐγχρώμων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων, ἐν οἷς ἐν φ. 148 θ ἔχον ἐντὸς δικέφαλον ἀετόν.

Στάχσις διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

26.

Χαρτ. 0,85 × 0,6. Αἰῶνος XVI (φ. 233).

Ψαλτήριον.

Ἐν φ. 223^α. Ἐγράφη τὸ παρὸν ψαλτήριον ἐν τῷ 15^ῳ πα' ἰνδικτιῶνος α', δια χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ, Νήφου μοναχοῦ ὁ ποτὲ χαρτοφύλαξ τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Νέων Πατρῶν, καὶ οἱ ἀναγιγνώσκοντες εὐχασθαί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ:— ἔρρωσθαι ἐν Κυρίῳ. Ἐπιταὶ ἡ μονοκονδυλία τοῦ Νήφου

καὶ δοκίμια κονδύλιου μεταγενέστερα, καθ' ἃ καὶ ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς τῷ συγκεκολλημένῳ τῷ ξύλλῳ τῆς στάχωσης.

Στάχωσης διὰ ξύλου περιβεβλημένου διὰ βύρσης ἀνευ ἐπιτυπωμάτων.

27.

Χαρτ. 0,207 X 0,156. Αἰῶνος XVIII (φ. 178).

1 (φ. 6^α). Αἱ περίοδοι Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἄρχ. (ἀκίφ.) . . . ἐξ αὐτῶν, οὐκ ἀπολείται. Δεήθητε οὖν περὶ ἐμοῦ ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ ὅπως ὁ θεὸς συγχωρήσῃ μοι περὶ τούτου.

2 (φ. 49^α). «Ἡ διαθήκη τοῦ δαίτου πατρὸς ἡμῶν Χρηστοδούλου τοῦ θαυματουργοῦ».

Ἄρχ. Ἐπειδὴ ἀνθρώπος εἶμαι καὶ ἐγὼ, ὅσον ἦτον αἰσχρὰ νὰ κυβερνηθῶ ἀπὸ τὸν θεόν.

Ἡρδλ. Miklosich - Müller Acta et Diplomata τόμ. Γ' σ. 81.

3 (φ. 62^α). Ἰωάννου Χρυσσοστόμου «Λόγος περὶ τὸν θάνατον τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ».

4 (φ. 74). «Λόγος τοῦ Χρυσσοστόμου διήγησις Περὶ τοῦ δικαιοτάτου Μελχισεδέκ καὶ Περὶ τοῦ Ἀβραάμ τὴν φιλοξενίαν καὶ Περὶ τῶν Σοδόμων, ὀφέλημα».

Προτάσσεται ἐν φ. 73^β ξυλογραφικῇ εἰκόνι τοῦ Μελχισεδέκ μετὰ βραχέος ἐντύπου κειμένου.

5 (φ. 87^α). «Λόγος ὀφέλιμος περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως».

6 (φ. 90^α). Ἰωάννου Χρυσσοστόμου «Λόγος περὶ μετανοίας».

7 (φ. 95^α). «Διήγησις ὀπτασία Κοσμᾶ μοναχοῦ φοβεροῦ καὶ ὀφέλιμος».

8 (φ. 99^β). «Ἐξίγησις μερικὴ, ἀπὸ βιβλία θαυμαστά καὶ ὀφέλημα Διόνυσίου τοῦ ρέτορος».

9 (φ. 102^α). «Τοῦ δαίτου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ Στρατηλάτου».

10 (φ. 104^α). «Περὶ ταπεινώσεως καὶ ὑποταγῆς υἱοῦ Πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πάνη ὀφέλημα».

11 (φ. 108^α). «Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ θφους».

12 (φ. 114^α). Ἰωάννου Χρυσσοστόμου Λόγος εἰς τὸν μάλιστα βίον».

13 (φ. 119^α). «Περὶ τοῦ Μαγιστριάνου ὅπως ἐλυτρώθη τοῦ κινδύνου διὰ τῆς ἐλεήμοσύνης».

14 (φ. 121^α). «Περὶ τοῦ Φιλεντόλου ἀνδρὸς πόρνον».

15 (φ. 123^β). «Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου διήγησις ὀφέ-

λειμός περὶ μνημοσύνων, καὶ περὶ ἄλλων ὀφελείμων καὶ ἁγίων λογίων».

16 (φ. 130^a). «Πατρικῶς».

17 (φ. 155^a). Διήγησις περὶ τοῦ μοναχοῦ Ζωσίμου.

Ἄρχ. (ἀκέφ.) .. δευτερόν εἰλαβέ με εἰς τὴν κορυφὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνυψώθη σφόδρα· καὶ κλιθὲν ἀναμέσον τοῦ ποταμοῦ, ὑπήντησέ με τὸ ἄλλο δένδρον καὶ ἐδέξατό με ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Τέλ. εἰρήνη πᾶσι τοῖς ἀκούουσιν τὴν διήγησιν τῶν ἁγίων· μακάριον ἔστι κύριος συτήγορος καὶ βοηθὸς πάντων, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Περὶ. A. *Vaisiliev*. Anecdota graeco-byzantina. Ἐν Μόσχᾳ. 1893 π. 166 κ. ε.

18 (φ. 160^a). «Παλαδίου Ἀπὸ τῆς τῶν Βραχυμένων Ἱστορίας».

Ἄρχ. Ἀλεξάνδρου τοῦ τῶν Μακεδόνων βασιλέως διαβάντος Μακεδονίαν. Τέλ. (κολ.) καὶ πᾶσα δὲ βροτεία φύσεις, διὰ ταύτας φονεύουσί τε καὶ φονεῖονται· Βραχυμένες δὲ νικῆσαντες...

Τὰ ὑπ' ἀρ. β-15 καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ 16 ἐν τῇ κωμωμλημένῃ. Ἐν φ. 61^a Ὡςπερ ξένοι χαίρονται εἶδειν πατρίδα, καὶ οἱ θαλαττεύοντες εἶδειν λημένα· οὕτω καὶ ἡ μετάγραφοντες ἰδεῖν βιβλίου τέλος· καὶ ἡ ἀναγινώσκοντες εὐχεσται καὶ μὴ καταράσθε διὰ τὸν Κύριον, διὰ τὰ πολλά μου σφάλματα, ὅτι οὐδεὶν ὁ γράφων καὶ οὐδὲν παραγράφει· σωθῆ ὁ γράψας ἐλεηθῆ ὁ ἔχων· 1776 : 9 : Αὐγούστου : τὰποινὸς Μεθόδιος : Τέλος ἡ διαθήκη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χριστοδουλος (τὸ πρῶτον Χριστοδούλου) ὁ λατρηνὸς οικειοχειρὸς ἔγραψα κατὰ τὸ φ'ς· τῆς τοῦ Κυρίου σαρκώσεως 1096. Ἐν φ. 61^b Ὡςπερ ξένοι χαίροντες εἶδειν πατρίδα καὶ οἱ θαλαττεύοντες εἶδειν λημένα· οὕτω καὶ οἱ μετάγραφοντες ἰδεῖν βιβλίου καὶ ἡ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθαι καὶ μὴ καταράσθαι διὰ τὸν Κύριον διὰ τὰ πολλά μου σφάλματα ὅτι οὐδεὶν ὁ γράφων καὶ οὐδὲν παραγράφει· σωθῆ ὁ παραγράφας ἐλεηθῆ ὁ ἔχων.

Ἐν φ. 129^b 1776 : Νοεμβρίου 28 Πάτριος : Μεθόδιος Ἱερομόναχος ἔγραψα τὸ παρῶν.

Τὰ φ. 73 καὶ 161-178 ἀγραφα νέου χάρτου.

Μεταξὺ τῶν φ. 12-13, 140-141, 146-147, 154-155 καὶ 155-156 λείπουν φύλλα, ὧν ἡ ἄλλειψις σημεῖοῦται διὰ μικροῦ σιχυροῦ ἐν τῇ ἄνω ἢ κατάρου τῶν ἀνωθε φύλλων.

Στάχσις νωτάτη.

28.

Χαρτ. 0,24 × 0,145. Αἰῶνος XVI (φ. 210).

1 (φ. 7^b). Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Λόγοι λ'.

Προτάσσονται α' (φ. 2^a)· «Ἐπιστολὴ τοῦ ἀδδᾶ Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῆς Ραϊθού πρὸς Ἰωάννην ἀξιάρχιστον τοῦ Σινκίου ἄρου· ἡγουμένον», β' (φ. 2^b)· «Ἀντίγραμμα. Ἰωάννης Ἰωάννη χαιρεῖν», γ' (φ. 4^a)· «Πρόλογος τοῦ βίου», δ' (φ. 4^a)· «Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἀδδᾶ Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τοῦ ἀγίου ἄρου Σινκίου τοῦ ἐπικλητῆ Σχολαστικοῦ τοῦ ἐν ἀγίοις ἀληθῶς»·

Ἐν φ. 144^β ἀνεπίγραφος Πίναξ τῶν λόγων, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ τελευταίου (θ') καὶ λήγων εἰς τὸν πρῶτον (α').

2 (φ. 145^α). **Τοῦ αὐτοῦ Λόγος «Πρὸς τὸν Ποιμένα».**

3 (φ. 156^β). «Σχόλια» εἰς τοὺς λόγους **Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ.**

Ἐν τέλει δι' ἐρυθρῶν κεφαλαίων γραμμῶν Μινύεο ξεῖνε γραφοῖος Νικοδήμιο ἀλητροῦ.

4 (φ. 160^α). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ ἐν τῇ Λάτρῃ».

Ἀρχ. Μάτην οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον αἰεὶν ἀξιοῦσιν εἶναι τοῦ περὶ τὰ καλὰ ζήλου.

Ἐκδίδεται ὑπὸ Ἰηπολύτου *Delehaye* παρὰ τῆ Θεοδώρῳ *Wiegand* Der Latinos. Ἐν Βερολίῳ, 1913 σ. 105 κ. ε.

5 (φ. 198^α). «Ἡ τελευταία νομοθεσία καὶ διαθήκη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Παύλου, παρεκβληθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ μοῦνῃ κειμένου βιβλίου, ἐν ᾗ τὰ περὶ αὐτοῦ πλατύτερόν τε καὶ σαφέστερον καθιστόρηται καὶ ἀρχεται οὕτως».

Ἀρχ. Οἶδατε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ κατέρες· ὅτι τὸ μοναδικὸν σχῆμα ὑψηλὸν ἐστὶ καὶ ἐπηρμένον καὶ ἀγγελικόν.

Ἐχει πολλὰς διαφορὰς ἀπὸ τοῦ οὐκ' οὐ μέρους τοῦ Λόγου ἐγκαιμικτικοῦ καὶ θαυμάτων διηγήσεως εἰς τὸν ὁσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Πυλῶν τὸν ἐν τῇ Λάτρῃ (ἐκδ. Ἰηπολύτου *Delehaye* ἐνθ' ἀν. σ. 152, 5 - 161, 21).

6 (φ. 201^β). «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας** Λόγος ἀσκητικὸς».

Ἀρχ. Ἀγαπητοὶ φροντήσωμεν τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

7 (φ. 202^β). «Ἀπὸ τὸ Πατερικόν».

Ἀρχ. Ἠρώτησεν ἀδελφὸς τὸν ἀββᾶν Ματτοῦν.

8 (φ. 203^α). «Ἀλφάθητος λαμβικὴ τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου**». Ἀρχ. Ἄνω πέρωσον πρὸς θεὸν σου τὰς φρένας.

Ἔπονται α' (φ. 203^α). «Ἐτέρα ἀλφάθητος τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποιῶν θεόν· β' (φ. 203^β). «Ἐτέρα ἀλφάθητος». Ἀρχ. Ἄφες ψυχὴ τὰς ἡδονὰς τοῦ τρέχειν ἐπ' ἀδήλοισ· γ' (φ. 204^β). «Ἐτέρα ἀλφάθητος». Ἀρχ. Ἀρχὴθεν πλυστουργήσας με ὁ ποιητὴς ἁπάντων· δ' (φ. 205^α). «Ἐτέρα ἀλφάθητος **Νεῖλου μοναχοῦ**». Ἀρχ. Ἀρχὴ σωτηρίας ἡ σεαυτοῦ κατιύγνωσις· ε' (φ. 205^α). «Ἐτέρα ἀλφάθητος τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. Ἄτοπὸν ἐστὶ τὸν διώκοντα τὰς τιμὰς φεύγειν τοὺς πόνους, δι' ὧν αἱ τιμαὶ· ς' (φ. 205^α). «Ἐτέρα ἀλφάθητος. Δίστιχα». Ἀρχ. Ἄναρχον φῶς παρεκτικὸν αἴγλης ἀκατασχίου.

Ἐν τῇ ᾗα τῶν πρώτων λόγων τοῦ Ἰωάννου Σχολαστικοῦ σχόλια διὰ χειρὸς μεταγενεστέρως.

Στάχως διὰ βύρσης.

(Ἐπεται συνέχεια)